

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/95/EY,**annettu 3 päivänä joulukuuta 2001,****yleisestä tuoteturvallisuudesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä ⁽³⁾, ja ottavat huomioon sovittelukomitean 2 päivänä elokuuta 2001 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Yleisestä tuoteturvallisuudesta 29 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/59/ETY ⁽⁴⁾ 16 artiklassa säädetään, että neljän vuoden kuluttua mainitussa direktiivissä asetetun täytäntöönpanopäivän jälkeen neuvoston on komission saatujen kokemusten nojalla antaman ja asianmukaisia ehdotuksia sisältävän selostuksen perusteella päätettävä, onko tätä direktiiviä muutettava. Direktiiviä 92/59/ETY on tarpeen muuttaa siten, että sen tiettyjä säännöksiä täydennetään, vahvistetaan ja selkeytetään ottaen huomioon saatu kokemus ja merkittävä viimeaikainen kehitys kulutusturvallisuuden turvallisuuksien alalla sekä perustamissopimukseen ja erityisesti sen kansanterveyttä koskevaan 152 artiklaan ja kuluttajansuojaa koskevaan 153 artiklaan tehdyt muutokset sekä ennalta varautumisen periaate. Direktiivi 92/59/ETY on tämän vuoksi laadittava uudelleen sen selkeyttämiseksi. Uudessa tekstissä palvelujen turvallisuus jätetään tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, koska komissio aikoo yksilöidä palvelujen turvallisuutta ja palvelujen tarjoajien vastuuta koskevan yhteisön toiminnan tarpeet, mahdollisuudet ja painopisteet tehdäkseen aiheelliset ehdotukset.

(2) On tärkeää säätää toimenpiteistä, joilla pyritään parantamaan toimivuutta sisämarkkinoilla, joilla ei ole sisäisiä rajoja ja joilla tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman vapaa liikkuvuus taataan.

⁽¹⁾ EYVL C 337 E, 28.11.2000, s. 109, ja EYVL C 154 E, 29.5.2001, s. 265.

⁽²⁾ EYVL C 367, 20.12.2000, s. 34.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 15. marraskuuta 2000 (EYVL C 223, 8.8.2001, s. 154), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 12. helmikuuta 2001 (EYVL C 93, 23.3.2001, s. 24), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 16. toukokuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), sekä Euroopan parlamentin päätös, tehty 4. lokakuuta 2001, ja neuvoston päätös, tehty 27. syyskuuta 2001.

⁽⁴⁾ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 24.

(3) Kun yhteisön lainsäädäntöä ei asiasta ole, jäsenvaltioiden kansallinen horisontaalinen tuoteturvallisuuslainsäädäntö, jossa taloudellisille toimijoille asetetaan yleinen velvollisuus saattaa markkinoille ainoastaan turvallisia tuotteita, voi olla poikkeava kuluttajille tarjottavan suojan tason osalta. Tällaiset erot ja kansallisen horisontaalisen tuoteturvallisuuslainsäädännön puuttuminen muutamissa jäsenvaltioissa voisivat muodostaa kaupan esteitä ja vääristää kilpailua sisämarkkinoilla.

(4) Korkeatasoisen kuluttajansuojan varmistamiseksi yhteisön on osallistuttava kuluttajien terveyden ja turvallisuuden suojeluun. Tämän tavoitteen saavuttamisessa auttaisi horisontaalinen yhteisön lainsäädäntö, jossa tuotteille asetetaan yleinen turvallisuusvaatimus ja jossa annetaan säännökset valmistajien ja jakelijoiden yleisistä velvollisuuksista, yhteisön tuoteturvallisuusvaatimusten täytäntöönpanosta sekä nopeasta tietojenvaihdosta ja yhteisön tason toiminnasta tietyissä tapauksissa.

(5) On hyvin vaikea antaa yhteisön lainsäädäntöä jokaista olemassa olevaa tai mahdollisesti kehitettävää tuotetta varten. Onkin tarpeen luoda laajat horisontaaliset lainsäädäntöpuutteet, jotka korjaavat lainsäädännön puutteita, varsinkin kunnes nykyinen erityislainsäädäntö on tarkistettu, sekä täydentävät myös nykyistä tai tulevaa erityislainsäädäntöä ja joilla erityisesti varmistetaan kuluttajien turvallisuuden ja terveyden suojelun korkea taso perustamissopimuksen 95 artiklan mukaisesti.

(6) Tämän vuoksi on välttämätöntä asettaa yhteisön tasolla yleinen turvallisuusvaatimus kuluttajille tarkoitetuille tuotteille, jotka saatetaan markkinoille tai muulla tavoin toimitetaan kuluttajille ja jotka on tarkoitettu kuluttajille tai jotka voivat joutua kuluttajien käyttöön kohtuullisen ennustettavissa olosuhteissa, vaikka niitä ei olisikaan tarkoitettu heidän käyttöönsä. Kaikissa näissä tapauksissa tuotteet voivat vaarantaa kuluttajien terveyden tai turvallisuuden, mikä on estettävä. Tietty käytetyt tavarat olisi kuitenkin niiden luonteen vuoksi jätettävä tämän ulkopuolelle.

(7) Tätä direktiiviä olisi sovellettava tuotteisiin riippumatta niiden myyntitavasta, siis myös sellaisiin tuotteisiin, jotka on myyty etämyynnin tai sähköisen kaupan keinoin.

- (8) Tuotteiden turvallisuutta arvioitaessa olisi otettava huomioon kaikki asiaa koskevat näkökohdat, erityisesti ne kuluttajaryhmät, jotka ovat erityisen alttiita kyseisten tuotteiden aiheuttamille vaaroille. Tällaisia kuluttajaryhmiä ovat erityisesti lapset ja ikääntyneet.
- (9) Tämä direktiivi ei kata palveluja, mutta asetettujen turvallisuustavoitteiden toteutumisen varmistamiseksi sen säännöksiä olisi sovellettava myös tuotteisiin, jotka toimitetaan kuluttajille tai annetaan heidän saatavilleen palvelujen tarjoamisen yhteydessä käyttöä varten. Niiden laitteiden turvallisuus, joita palvelujen tarjoajat itse käyttävät palvelujen toimittamiseksi kuluttajille, ei kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, koska sitä on tarkasteltava toimitettavan palvelun turvallisuuden yhteydessä. Palvelujen tarjoajan ohjaamat laitteet, joilla kuluttajat liikkuvat tai matkustavat, eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (10) Tuotteisiin, jotka on suunniteltu ainoastaan ammattikäyttöön, mutta jotka ovat sittemmin siirtyneet kulutusmarkkinoille, olisi sovellettava tämän direktiivin vaatimuksia, koska nämä tuotteet voivat kohtuullisen ennustettavissa olosuhteissa käytettäessä aiheuttaa vaaraa kuluttajien terveydelle tai turvallisuudelle.
- (11) Tämän direktiivin kaikkia säännöksiä olisi sovellettava kuluttajien terveyden ja turvallisuuden varmistamiseksi, jos yhteisön lainsäädännössä ei ole erityissäännöksiä kyseisten tuotteiden turvallisuudesta.
- (12) Jos yhteisön erityislainsäädännössä asetetaan kyseiselle tuotteelle turvallisuusvaatimukset ainoastaan tiettyjen vaarojen tai vaaraluokkien osalta, taloudellisten toimijoiden velvollisuuksien olisi määräydyttävä näiden vaarojen suhteen erityislainsäädännön säännösten perusteella. Muihin vaaroihin olisi sovellettava tämän direktiivin yleistä turvallisuusvaatimusta.
- (13) Valmistajille ja jakelijoille asetettaviin velvollisuuksiin, jäsenvaltioiden velvollisuuksiin ja toimivaltaan, tietojenvaihtoon ja nopeaan toimintaan sekä tietojen levittämiseen ja tietojen salassapitovelvollisuuteen liittyviä tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava tuotteisiin, jotka kuuluvat yhteisön erityislainsäädännön soveltamisalaan, ellei kyseisessä lainsäädännössä jo säädetä tällaisista velvollisuuksista.
- (14) Direktiivin yleisen turvallisuusvaatimuksen tehokkaan ja johdonmukaisen soveltamisen helpottamiseksi on tärkeää luoda vapaaehtoisia eurooppalaisia standardeja tietyille tuotteille ja vaaroille. Tällöin on oletettava, että tuote, joka on sellaisen kansallisen standardin mukainen, jolla eurooppalainen standardi on vahvistettu, on kyseisen turvallisuusvaatimuksen mukainen.
- (15) Direktiivin tavoitteiden toteutumiseksi eurooppalaisten standardointielinten olisi komission asianomaisten komiteoiden avustamana antamien toimeksiantojen mukaisesti laadittava eurooppalaisia standardeja. Jotta standardien mukaiset tuotteet olisivat yleisen turvallisuusvaatimuksen mukaisia, komission, jota avustaa jäsenvaltioiden edustajista muodostettu komitea, olisi vahvistettava vaatimukset, jotka standardien on täytettävä. Vaatimukset olisi sisällytettävä standardointielinten toimeksiantoihin.
- (16) Silloin kun erityislainsäädäntöä ei ole eikä komission toimeksiantojen perusteella laadittuja eurooppalaisia standardeja ole käytettävissä tai niitä ei käytetä, tuotteiden turvallisuuden arvioinnissa olisi otettava huomioon erityisesti sellaiset kansalliset standardit, joilla muita asiaankuuluvia eurooppalaisia tai kansainvälisiä standardeja on vahvistettu käyttöön, komission suositukset, kansalliset ja kansainväliset standardit, käytännösäännöt sekä nykyinen tietämys ja turvallisuustaso, jota kuluttajat voivat kohtuudella edellyttää. Tältä osin komission suositukset voivat helpottaa tämän direktiivin johdonmukaista ja tehokasta täytäntöönpanoa ennen eurooppalaisten standardien käyttöönottoa tai kun on kyse vaaroista ja/tai tuotteista, joiden osalta tällaisia standardeja ei pidetä mahdollisina tai asianmukaisina.
- (17) Asianmukaisella riippumattomalla sertifiointilla, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet, saattaa olla helpompi osoittaa, että tuotteeseen sovellettavia turvallisuusvaatimuksia noudatetaan.
- (18) Taloudellisille toimijoille asetettavan yleisen turvallisuusvaatimuksen noudattamisvelvollisuuden lisäksi on tarpeen asettaa heille lisävelvollisuuksia, koska tietyissä tilanteissa taloudellisten toimijoiden toimenpiteet ovat välttämättömiä kuluttajien suojelemiseksi vaaroilta.
- (19) Valmistajille asetettaviin lisävelvollisuuksiin olisi sisällytettävä velvollisuus ryhtyä tuotteen ominaisuuksien mukaisiin riittäviin toimenpiteisiin, jotka mahdollistavat sen, että he saavat tietoa tuotteiden mahdollisesti aiheuttamista vaaroista, toimittavat kuluttajille tietoa, jonka perusteella kuluttajat voivat arvioida vaaran suuruuden ja ehkäistä vaaratilanteita, varoittavat kuluttajia heille jo toimitettujen vaarallisten tuotteiden aiheuttamista riskeistä, poistavat kyseiset vaaralliset tuotteet markkinoilta sekä viimeisenä keinona varmistavat, että kuluttajat palauttavat kyseiset tuotteet, mihin saattaa liittyä jäsenvaltioissa sovellettavien säännösten mukaisesti asianmukainen korvaamistapa, esimerkiksi tuotteen vaihtaminen tai rahallinen korvaus.
- (20) Jakelijoiden olisi autettava varmistamaan, että asianmukaiset turvallisuusvaatimukset täyttyvät. Jakelijoille asetettavia vaatimuksia sovelletaan suhteessa heille kuuluvaan vastuuseen. Erityisesti hyväntekeväisyystoiminnan yhteydessä saattaa osoittautua mahdottomaksi toimittaa toimivaltaisille viranomaisille tietoja ja asiakirja-aineistoa mahdollisista vaaroista ja tuotteen alkuperästä yksityishenkilöiden toimittamien yksittäisten käytettyjen tuotteiden osalta.

- (21) Valmistajien ja jakelijoiden olisi toimittava yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa vaarojen ennaltaehkäisyssä, ja niiden on ilmoitettava viranomaisille, jos ne toteavat jotkin tuotteet vaarallisiksi. Edellytykset tällaisten tietojen ilmoittamiselle olisi asetettava tässä direktiivissä, jotta voidaan varmistaa direktiivin tehokas soveltaminen ja samalla välttää se, että taloudellisille toimijoille ja viranomaisille aiheutuvasta taakasta tulisi kohtuuton.
- (22) Valmistajien ja jakelijoiden velvollisuuksien tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi perustettava tai nimettävä tuoteturvallisuuden valvonnasta vastaava viranomainen, jolla on toimivalta toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä, muun muassa toimivalta käyttää tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia rankaisutoimia. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava asianmukainen yhteistyö viranomaisten välillä.
- (23) On välttämätöntä, että asianmukaisiin toimenpiteisiin sisältyy jäsenvaltioiden toimivalta määrätä toteutettavaksi tai toteuttaa markkinoille saatettujen vaarallisten tuotteiden poistaminen välittömästi ja tehokkaasti markkinoilta ja viimeisenä keinona määrätä, koordinoita tai järjestää kuluttajille jo toimitettujen vaarallisten tuotteiden palautusmenettely. Tätä toimivaltaa olisi käytettävä, jos valmistajat ja jakelijat eivät ehkäise kuluttajille aiheutuvia riskejä velvollisuuksiensa mukaisesti. Viranomaisilla olisi tarvittaessa oltava asianmukaiset valtuudet ja menettelyt, jotta ne voivat nopeasti päättää tarvittavista toimenpiteistä ja panna ne täytäntöön.
- (24) Kuluttajien turvallisuus perustuu suuressa määrin siihen, että yhteisön tuoteturvallisuusvaatimusten noudattamista valvotaan tehokkaasti. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön järjestelmälliset toimintatavat, jotta varmistetaan markkinoiden valvonnan ja muiden valvontatoimien tehokkuus, ja varmistettava avoimuutensa kuluttajien ja muiden osapuolten suuntaan, joiden etua asia koskee.
- (25) Jäsenvaltioiden täytäntöönpanoviranomaisten välinen yhteistyö on välttämätöntä tämän direktiivin suojelutavoitteiden toteutumiseksi. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden täytäntöönpanoviranomaisten on syytä edistää eurooppalaisen tuoteturvallisuusverkon toimintaa. Verkon tarkoituksena on koordinoitusti muiden yhteisön menettelyjen, erityisesti yhteisön nopean tietojenvaihtojärjestelmän (RAPEX) kanssa, helpottaa yhteistyön parantamista markkinoiden valvonnan toteuttamisessa ja muussa täytäntöönpanotoiminnassa, erityisesti riskien arvioinnissa, tuotteiden testauksessa, asiantuntemuksen ja tieteellisten tietojen vaihdossa, yhteisten valvontahankkeiden toteutuksessa sekä vaarallisten tuotteiden jäljityksessä, markkinoilta poistamisessa ja palauttamismenettelyssä.
- (26) Kuluttajien terveyden ja turvallisuuden yhtenäisen ja korkean suojelun tason varmistamiseksi ja sisämarkkinoiden yhtenäisyyden säilyttämiseksi on välttämätöntä, että komissiolle ilmoitetaan kaikista toimenpiteistä, joilla rajoitetaan jonkin tuotteen saattamista markkinoille tai jotka edellyttävät tuotteen poistamista markkinoilta tai palautusmenettelyn käyttöä. Tällaiset toimenpiteet olisi toteutettava perustamissopimuksen ja erityisesti sen 28, 29 ja 30 artiklan mukaisesti.
- (27) Tuoteturvallisuuden tehokas valvonta edellyttää nopean tuoteturvallisuutta koskevan tietojenvaihtojärjestelmän perustamista kansallisella ja yhteisön tasolla nopeaa toimintaa edellyttäviä tuoteturvallisuuteen liittyviä vakavia vaaratilanteita varten. Lisäksi on asianmukaista säätää tässä direktiivissä järjestelmän toimintaan liittyvistä yksityiskohtaisista menettelytavoista ja antaa komissiolle toimivalta muuttaa niitä komitean avustamana.
- (28) Tässä direktiivissä säädetään vapaaehtoisista suuntaviivoista, joilla on tarkoitus antaa yksinkertaiset ja selkeät kriteerit ja käytännön säännöt, joita voidaan myöhemmin kehittää edelleen, jotta voidaan varmistaa, että tuotteiden markkinoille saattamisen rajoittamista koskevista toimista ilmoitetaan tehokkaasti tässä direktiivissä tarkoitetuissa tapauksissa, ottaen huomioon jäsenvaltioiden ja taloudellisten toimijoiden käsittelemien tapausten vaihtelevuus. Suuntaviivoihin olisi erityisesti kuuluttava vakavan vaaran määritelmän soveltamisperusteet, jolloin edistetään asianomaisten säännösten johdonmukaista täytäntöönpanoa tilanteissa, joissa on kyse tällaisista vaaroista.
- (29) Perustamissopimuksen ja erityisesti sen 28, 29 ja 30 artiklan mukaisesti on ensisijaisesti jäsenvaltioiden tehtävänä toteuttaa aiheelliset toimenpiteet niiden alueella sijaitsevien vaarallisten tuotteiden osalta.
- (30) Jos jäsenvaltioiden toimintatavat tiettyjen tuotteiden aiheuttaman vaaran osalta poikkeavat toisistaan, voi kuluttajien suojeluun aiheutua sellaisia eroja, joita ei voida hyväksyä ja jotka muodostavat esteen yhteisön sisäiselle kaupalle.
- (31) Voi esiintyä tilanteita, joissa jokin tuote aiheuttaa vakavia ja nopeita toimia edellyttäviä turvallisuusongelmia, jotka vaikuttavat tai saattavat lähitulevaisuudessa vaikuttaa koko yhteisöön tai merkittävään osaan yhteisöä ja joita ei tuotteen aiheuttaman turvallisuusongelman luonteen vuoksi voida tehokkaasti poistaa ongelman kiireellisyyden edellyttämällä tavalla ja menettelytavoilla, joista on säädetty kyseisiin tuotteisiin tai tuoteryhmiin sovellettavassa yhteisön erityislainsäädännössä.

(32) Tämän vuoksi on välttämätöntä luoda asianmukainen järjestelmä, jonka avulla jäsenvaltioille osoitetun päätöksen muodossa voidaan viimeisenä keinona toteuttaa koko yhteisössä sovellettavia toimenpiteitä, jotta löydetäisiin ratkaisu vakavan vaaran aiheuttavien tuotteiden luomiin tilanteisiin. Tällaisen päätöksen olisi käsitettävä kyseisten tuotteiden viennin kieltäminen, paitsi jos kyseisessä tapauksessa poikkeukselliset olosuhteet sallivat osittaisen kiellon tai jopa vientikieltopäätöksen tekemättä jättämisen erityisesti silloin, kun on luotu etukäteissuostumusjärjestelmä. Vientikieltoa koskevaa päätöstä olisi tarkasteltava kuluttajien terveydelle ja turvallisuudelle aiheutuvan vaaran ehkäisemisen kannalta. Koska tällainen päätös ei ole suoraan sovellettavissa taloudellisiin toimijoihin, jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen täytäntöönpanemiseksi. Tällaisen menettelyn yhteydessä toteutettujen toimenpiteiden olisi oltava väliaikaisia, paitsi jos ne koskevat yksilöityjä tuotteita tai tuote-eriä. Jotta tällaisten toimenpiteiden tarvetta ja parasta mahdollista valmistelua arvioitaisiin asianmukaisesti, niistä päättävän tahon olisi oltava komissio, jota avustaa komitea ja joka kuulee jäsenvaltioita ja, yhteisön jonkin tiedekomitean toimivaltaan kuuluvan tieteellisen kysymyksen herätessä, kyseisen vaaran osalta toimivaltaista tiedekomiteaa.

(33) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

(34) Tämän direktiivin tehokkaan ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi tarpeen keskustella sen soveltamisen eri näkökohdista komiteassa.

(35) Viranomaisten käytössä olevien tuoteturvallisuutta koskevien tietojen julkisuus olisi varmistettava. Perustamissopimuksen 287 artiklassa tarkoitettuja salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja on kuitenkin suojeltava tavalla, joka sopii yhteen tehokkaan markkinoiden valvonnan ja suojelutoimenpiteiden kanssa.

(36) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa vahinkoa kärsineiden oikeuksiin tuotevastausta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY⁽²⁾ tarkoittamassa merkityksessä.

(37) On välttämätöntä, että jäsenvaltiot säätävät asianmukaisista oikeussuojakeinoista toimivaltaisissa tuomioistuimissa, kun on kyse sellaisista toimivaltaisten viranomaisten toimenpiteistä, joilla rajoitetaan tuotteen saatamista markkinoille tai jotka edellyttävät tuotteen pois-tamista markkinoilta tai palautusmenettelyä.

(38) Tuontitavaroista ihmisten turvallisuudelle tai terveydelle aiheutuvien vaarojen ehkäisemistä koskevat toimenpiteet kuten vientikieltoon liittyvät toimenpiteet on toteutettava yhteisön kansainvälisiä velvoitteita noudattaen.

(39) Komission olisi säännöllisesti yhteisön muiden kuluttajansuoja-asioiden yhteydessä tutkittava erityisesti markkinoiden valvontajärjestelmien, yhteisön tasolla tapahtuvan nopean tietojenvaihdon ja toteutettujen toimenpiteiden osalta, miten tätä direktiiviä sovelletaan ja mitä tuloksia siitä on saatu. Komission olisi annettava asiasta säännöllisesti kertomuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

(40) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, jotka liittyvät direktiivin 92/59/ETY saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä ja direktiivin täytäntöönpanolle asetettuun määräaikaan,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Tavoite — soveltamisala — määritelmät

1 artikla

1. Tämän direktiivin tarkoituksena on varmistaa, että markkinoille saatettavat tuotteet ovat turvallisia.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin 2 artiklan a alakohdassa määriteltyihin tuotteisiin. Sen säännöksiä sovelletaan, jollei yhteisön lainsäädännössä ole kyseisten tuotteiden yleistä turvallisuutta koskevia erityissäännöksiä, joilla pyritään samaan tavoitteeseen.

Kun kyseessä ovat tuotteet, joihin sovelletaan yhteisön lainsäädännössä asetettuja erityisiä turvallisuusvaatimuksia, tätä direktiiviä sovelletaan ainoastaan niihin seikkoihin ja vaaroihin tai vaaraluokkiin, joita kyseiset vaatimukset eivät koske. Näin ollen

a) 2 artiklan b ja c alakohdtaa sekä 3 ja 4 artiklaa ei sovelleta kyseisiin tuotteisiin niiden vaarojen tai vaaraluokkien osalta, joista säädetään erityisessä lainsäädännössä;

b) 5—18 artiklaa sovelletaan, jollei ole tavoitteeltaan vastaavia erityissäännöksiä kyseisten artiklojen kattamista seikoista.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EYVL L 210, 7.8.1985, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 1999/34/EY (EYVL L 141, 4.6.1999, s. 20).

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'tuotteella' kaikkia — myös palvelujen tarjoamisen yhteydessä — kuluttajille tarkoitettuja tai kuluttajien todennäköisesti kohtuudella ennakoitavissa olosuhteissa käyttämiä, myös muita kuin heille tarkoitettuja tuotteita, jotka toimitetaan tai annetaan heidän saatavilleen liiketoiminnan yhteydessä uusina, käytettyinä tai kunnostettuina joko korvausta vastaan tai vastikkeettomasti.

Tätä määritelmää ei sovelleta käytettyihin tuotteisiin, joita toimitetaan antiikkitarvikkeina taikka ennen niiden käyttöä korjattavina tai kunnostettavina tuotteina, edellyttäen, että toimittaja selvästi ilmoittaa asiasta sille, jolle hän tuotteen toimittaa;

- b) 'turvallisella tuotteella' jokaista tuotetta, joka tavanomaisissa tai kohtuudella ennakoitavissa käyttöolosuhteissa tuotteen käyttöä ja tarvittaessa käyttöönotto, asennus ja huoltotarpeet huomioon ottaen ei aiheuta vaaraa tai aiheuttaa tuotteen käyttöön nähden sellaista mahdollisimman vähäistä vaaraa, jota voidaan pitää hyväksyttävänä ja joka takaa korkean suojelun tason ihmisten turvallisuuden ja terveyden osalta, kun otetaan erityisesti huomioon seuraavat seikat:

- i) tuotteen ominaisuudet mukaan lukien sen koostumus ja pakkaus sekä kokoamis- ja mahdolliset asennus- ja huolto-ohjeet;
- ii) sen vaikutus muihin tuotteisiin, jos on kohtuullisen todennäköistä, että sitä käytetään yhdessä muiden tuotteiden kanssa;
- iii) tuotteen esillepano, tuotemerkinnät, varoitusmerkinnät, tuotteen mahdolliset käyttö- ja hävittämisohjeet sekä kaikki muut tuotteeseen liittyvät maininnat tai tiedot;
- iv) kuluttajaryhmät, joille tuotteen käyttö voi aiheuttaa vaaraa, erityisesti lapset ja ikääntyneet.

Tuotetta ei pidetä vaarallisena sen vuoksi, että tuotteen turvallisuutta voidaan parantaa tai että saatavilla on turvallisempia tuotteita;

- c) 'vaarallisella tuotteella' jokaista tuotetta, joka ei vastaa b alakohdan määritelmää turvallisesta tuotteesta;
- d) 'vakavalla vaaralla' julkisviranomaisten nopeita toimia edellyttäviä vakavia vaaroja, mukaan lukien sellaiset vaarat, joiden vaikutukset eivät ole välittömiä;
- e) 'tuottajalla'
- i) tuotteen valmistajaa, jos tämä on sijoittautunut yhteisöön, ja jokaista, joka esiintyy tuotteen valmistajana varustettuaan tuotteen nimellään, tavaramerkillään tai muulla selvällä tunnuksellaan, tai sitä, joka kunnostaa tuotteen;
 - ii) valmistajan edustajaa, jos valmistaja ei ole sijoittautunut yhteisöön, tai jos tuotteella ei ole yhteisöön sijoittautunutta edustajaa, tuotteen maahantuoja;
 - iii) muita kaupan pitämisen ketjussa olevia elinkeinonharjoittajia, jos heidän toimintansa saattaa vaikuttaa tuotteen turvallisuusominaisuuksiin;

- f) 'jakelijalla' jokaista kaupan pitämisen ketjun elinkeinonharjoittajaa, jonka toiminta ei vaikuta tuotteen turvallisuusominaisuuksiin;

- g) 'palautusmenettelyllä' kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on saada valmistajan tai jakelijan kuluttajille tai kuluttajien saataville jo toimittamat vaaralliset tuotteet takaisin;

- h) 'markkinoilta poistamisella' toimenpidettä, jonka tarkoituksena on estää vaarallisen tuotteen jakelu ja esittely sekä sen tarjoaminen kuluttajalle.

II LUKU

Yleinen turvallisuusvaatimus, vaatimustenmukaisuuden arviointiperusteet ja eurooppalaiset standardit

3 artikla

1. Tuottajat eivät saa saattaa markkinoille muita kuin turvallisia tuotteita.

2. Tuotetta pidetään turvallisena niiden seikkojen osalta, joista säädetään asiaa koskevassa kansallisessa lainsäädännössä, jos se kyseisen tuotteen turvallisuutta koskevien yhteisön erityissäännösten puuttuessa vastaa sen jäsenvaltion kansallisia erityissäännöksiä, jonka alueella sitä pidetään kaupan, edellyttäen että nämä säännökset on laadittu perustamissopimuksen ja erityisesti sen 28 ja 30 artiklan mukaisesti ja että niissä annetaan tuotteen kaupan pitämisen edellytyksenä olevat terveyttä ja turvallisuutta koskevat määräykset.

Tuotteen oletetaan olevan turvallinen kansallisissa standardeissa määritettyjen vaarojen ja vaaraluokkien osalta, jos se on sellaisten vapaaehtoisten kansallisten standardien mukainen, joilla vahvistetaan kansallisiksi standardeiksi niitä eurooppalaisia standardeja, joiden viitetiedot komissio on julkaissut *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 4 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on julkaistava tällaisten kansallisten standardien viitetiedot.

3. Muissa kuin 2 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa tuotteen yleisen turvallisuuden vaatimuksenmukaisuuden veloitetta arvioitaessa otetaan erityisesti huomioon seuraavat seikat, jos niitä on:

- a) vapaaehtoiset kansalliset standardit, joilla muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja asiaankuuluvia eurooppalaisia standardeja vahvistetaan kansallisiksi standardeiksi;
- b) siinä jäsenvaltiossa laaditut standardit, jossa tuotetta pidetään kaupan;
- c) komission suositukset, jotka sisältävät tuoteturvallisuuden arviointia koskevia ohjeita;
- d) kyseisellä alalla noudatetut tuoteturvallisuutta koskevat käytäntösäännöt;
- e) nykyiset tiedot ja tekniikka;
- f) turvallisuustaso, jota kuluttajat voivat kohtuudella edellyttää.

4. Se, että tuote on niiden vaatimusten mukainen, joilla pyritään takaamaan yleisen turvallisuuden vaatimuksenmukaisuuden noudattaminen, erityisesti 2 tai 3 kohdassa tarkoitettujen säännösten mukainen, ei estä jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia toteuttamasta asianmukaisia toimenpiteitä rajoittaakseen tuotteen markkinoille saattamista tai vaatiakseen vetämistä markkinoilta tai palautusmenettelyä, jos osoittautuu, että tuote vaatimustenmukaisuudestaan huolimatta aiheuttaa vaaraa.

4 artikla

1. Tämän direktiivin soveltamiseksi 3 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen eurooppalaiset standardit laaditaan seuraavasti:

- a) vaatimukset sen varmistamiseksi, että standardien mukaiset tuotteet ovat yleisen turvallisuusvaatimuksen mukaisia, vahvistetaan 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyn mukaisesti;
- b) komissio pyytää näiden vaatimusten perusteella teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ mukaisesti eurooppalaisia standardointielimiä laatimaan standardit, jotka täyttävät edellä mainitut vaatimukset;
- c) eurooppalaiset standardointielimet hyväksyvät toimeksiantojen perusteella standardit komission ja standardointielinten yhteistyöstä annetuissa yleisissä ohjeissa olevien periaatteiden mukaisesti;
- d) komissio antaa joka kolmas vuosi 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kertomusten puitteissa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ohjelmistaan, jotka koskevat a ja b alakohdassa tarkoitettujen standardointivaatimusten ja -toimeksiantojen vahvistamista. Tässä kertomuksessa on erityisesti analyysi a ja b alakohdassa tarkoitettuja standardointivaatimuksia ja -toimeksiantoja sekä c alakohdassa tarkoitettuja standardeja koskevista päätöksistä. Siinä on myös tietoja niistä tuotteista, joiden osalta komissio aikoo vahvistaa kyseisiä vaatimuksia ja toimeksiantoja, sekä huomioon otettavista tuotevaaroista ja tämän alan valmistelutöistä.

2. Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* tällä tavoin hyväksyttävien ja 1 kohdassa mainittujen vaatimusten mukaisesti laadittavien eurooppalaisten standardien viitetiedot.

Jos eurooppalaisten standardointielinten ennen tämän direktiivin voimaantuloa hyväksymä standardi varmistaa yleisen turvallisuusvaatimuksen täyttymisen, komissio päättää julkaista sen viitetiedot *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Jos jokin standardi ei varmista yleisen turvallisuusvaatimuksen täyttymistä, komissio poistaa viittauksen siihen kokonaan tai osittain julkaisuistaan.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48/EY (EYVL L 217, 5.8.1998, s. 18.).

Toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa komissio päättää oma-aloitteisesti tai jonkin jäsenvaltion pyynnöstä 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyn mukaisesti siitä, onko kyseinen standardi yleisen turvallisuusvaatimuksen mukainen. Komissio päättää julkaisemisesta tai julkaisuista poistamisesta kuultuaan direktiivin 98/34/EY 5 artiklalla perustettua komiteaa. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille päätöksensä.

III LUKU

Tuottajien muut velvollisuudet ja jakelijoiden velvollisuudet

5 artikla

1. Kunkin tuottajan on oman toimintansa osalta annettava kuluttajille tarvittavat tiedot, jotta he pystyvät arvioimaan tuotteeseen sen koko tavanomaisen tai kohtuudella ennakoitavissa olevan käyttöajan aikana liittyvät vaarat, mikäli tällaisia vaaroja ei voida heti havaita ilman asianmukaista varoitusta, sekä voivat ryhtyä varotoimiin.

Tällaisen varoituksen olemassaolo ei vapauta ketään velvollisuudesta noudattaa muita tässä direktiivissä asetettuja velvollisuuksia.

Kunkin tuottajan on oman toimintansa osalta toteutettava toimittamiensa tuotteiden ominaisuuksiin suhteutetut toimenpiteet, joiden avulla he:

- a) saavat tietoa näiden tuotteiden mahdollisesti aiheuttamista vaaroista;
- b) voivat näin ryhtyä tarvittaviin toimiin, joihin voi sisältyä vaarojen välttämisen niin edellyttäessä markkinoilta poistaminen, kuluttajille suunnattu asianmukainen ja tehokas tiedotus tai palautusmenettely.

Kolmannessa alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin on sisällyttävä esimerkiksi:

- a) tuottajan nimen ja yhteystietojen sekä tuotetta tai tarvittaessa kyseistä tuote-erää koskevien tietojen ilmoittaminen tuotteessa tai sen pakkauksessa, paitsi tapauksissa, joissa ilmoittamatta jättäminen on perusteltua; ja
- b) kaikissa tapauksissa, joissa se on aiheellista, kaupan pidettävien tuotteiden tutkiminen pistokokein sekä valitusten tutkiminen ja tarvittaessa rekisteröiminen ja seurantatietojen toimittaminen jakelijoille.

Kolmannen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttaminen voidaan toteuttaa vapaaehtoisesti tai toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä 8 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti. Palautusmenettelyä käytetään viimeisenä keinona, jos muut toimet eivät riitä kyseisten vaarojen torjuntaan tapauksissa, joissa tuottajat pitävät sitä tarpeellisenä ja jos tuottajien on siihen ryhdyttävä toimivaltaisen viranomaisen toimenpiteen vuoksi. Se voidaan toteuttaa alan olemassa olevia käytäntöjä noudattaen kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Jakelijoiden on osaltaan toimittava huolellisesti ja edistettävä soveltuvien turvallisuusvaatimusten täyttämistä, erityisesti siten, että ne eivät toimita tuotteita, jos ne tietävät tai niiden pitäisi hallussaan olevien tietojen pohjalta ammattilaisina pystyä päättämään, että tuotteet ovat kyseisten turvallisuusvaatimusten vastaisia. Niiden on lisäksi osallistuttava omaan toimintaansa liittyviltä osin markkinoille saatettujen tuotteiden turvallisuuden seurantaan, erityisesti antamalla tietoja tuotteiden aiheuttamista vaaroista, säilyttämällä ja toimittamalla tuotteiden alkuperän jäljittämiseksi tarvittavia asiakirjoja sekä osallistumalla tuottajien ja toimivaltaisten viranomaisten toteuttamiin toimiin vaarojen välttämiseksi. Niiden on toteutettava omaan toimintaansa liittyviltä osin toimenpiteet tehokkaan yhteistyön mahdollistamiseksi.

3. Jos tuottajat ja jakelijat tietävät tai niiden pitäisi hallussaan olevien tietojen pohjalta ammattilaisina pystyä päättämään, että niiden markkinoille saattama tuote aiheuttaa kuluttajalle vaaroja, jotka ovat ristiriidassa yleisen turvallisuusvaatimuksen kanssa, niiden on liitteessä I vahvistetuin edellytyksin ilmoitettava vaaroista välittömästi jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoitettava erityisesti toimista, joita ne ovat toteuttaneet kuluttajille aiheutuvan vaaran torjumiseksi.

Komissio tekee muutoksia 15 artiklan 3 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti liitteessä I oleviin, toimista annettavia tietoja koskeviin erityisvaatimuksiin.

4. Tuottajien ja jakelijoiden on oman toimintansa osalta tehtävä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa näiden sitä pyytäessä, jotta toteutettaisiin toimia sellaisten tuotteiden aiheuttaman vaaran torjumiseksi, joita ne toimittavat tai ovat toimittaneet. Toimivaltaiset viranomaiset päättävät yhteistyömenettelyistä, mukaan lukien menettelyistä, jota noudatetaan tuottajien ja jakelijoiden kanssa käytävissä neuvotteluissa tuotteiden turvallisuuteen liittyvistä kysymyksistä.

IV LUKU

Jäsenvaltioiden erityiset velvollisuudet ja valtuudet

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tuottajat ja jakelijat noudattavat tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksiaan siten, että markkinoille saatettavat tuotteet ovat turvallisia.

2. Jäsenvaltioiden on perustettava tai nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, joiden tehtävänä on valvoa, että tuotteet täyttävät yleisen turvallisuusvaatimuksen, ja huolehdittava siitä, että näillä viranomaisilla on riittävä toimivalta ja että ne käyttävät toimivaltaansa toteuttaakseen tämän direktiivin nojalla niiden tehtäviin kuuluvia aiheellisia toimenpiteitä.

3. Jäsenvaltioiden on määriteltävä toimivaltaisten viranomaisten tehtävät, valtuudet, organisaatio sekä yhteistyötä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Jäsenvaltiot antavat tästä tiedot komissiolle, joka toimittaa ne muille jäsenvaltioille.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettaviin kansallisiin säännöksiin kohdistuvien rikkomusten seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet

varmistaa niiden täytäntöönpanon. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle 15 päivään tammikuuta 2004 mennessä. Lisäksi jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle kaikista säännöksiin mahdollisesti tehtävistä muutoksista.

8 artikla

1. Tämän direktiivin ja erityisesti sen 6 artiklan soveltamiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on toimivalta toteuttaa esimerkiksi seuraavia toimenpiteitä, jotka on lueteltu a alakohdassa ja b–f alakohdassa, jos ne ovat sovellettavissa:

a) kaikkien tuotteiden osalta:

i) järjestää riittäviä ja asianmukaisia tuotteiden turvallisuusominaisuuksia koskevia tarkastuksia myös sen jälkeen, kun tuotteet on saatettu markkinoille turvalisina, niin kauan kuin niitä käytetään tai kulutetaan;

ii) vaatia asianosaisilta kaikki tarvittavat tiedot;

iii) ottaa näytteitä tuotteista ja suorittaa niiden turvallisuustarkastuksia;

b) kaikkien sellaisten tuotteiden osalta, jotka saattavat aiheuttaa vaaraa tietyissä olosuhteissa:

i) vaatia, että tuotteeseen liitetään asianmukaisia, selkeästi ja helposti ymmärrettävällä tavalla laadittuja varoituksia tuotteen mahdollisesti aiheuttamista vaaroista sen jäsenvaltion virallisilla kielillä, jossa tuote pidetään kaupan;

ii) asettaa tuotteen markkinoille saattamiselle ennakkoehdot, joilla varmistetaan tuotteen turvallisuus;

c) kaikkien sellaisten tuotteiden osalta, jotka saattavat aiheuttaa vaaraa tietyille henkilöille:

suorittaa järjestelyjä, joilla varmistetaan, että tällaisille henkilöille ilmoitetaan tällaisesta vaarasta riittävän ajoissa ja asianmukaisella tavalla muun muassa julkaisemalla erityisiä varoituksia;

d) kaikkien mahdollisesti vaarallisten tuotteiden osalta:

kieltää tilapäisesti turvallisuutta koskevien tarkastusten tai arviointien edellyttämäksi ajaksi ketään toimittamasta tiettyä tuotetta, tarjoutumasta niitä toimittamaan tai esittelemästä niitä;

e) kaikkien vaarallisten tuotteiden osalta:

kieltää niiden saattaminen markkinoille ja toteuttaa tarvittavia lisätoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kieltä noudatetaan;

f) kaikkien markkinoilla jo olevien vaarallisten tuotteiden osalta:

i) määrätä tai järjestää niiden tehokas ja välitön markkinoilta poistaminen sekä varoittaa kuluttajia niiden aiheuttamista vaaroista;

ii) määrätä tai koordinoita tai tarvittaessa huolehtia tuottajien ja jakelijoiden kanssa siitä, että kuluttajat palauttavat jo toimitetut tuotteet ja että kyseiset tuotteet hävitetään asianmukaisella tavalla.

2. Toteuttaessaan 1 kohdassa ja erityisesti sen d—f alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava perustamissopimusta ja erityisesti sen 28 ja 30 artiklaa noudattaen siten, että kyseiset toimenpiteet toteutetaan tavalla, joka on oikeassa suhteessa vaaran vakavuuteen ja ottaen ennalta varautumisen periaate aiheellisella tavalla huomioon.

Näiden toimenpiteiden osalta ne kannustavat ja edistävät tuottajien ja jakelijoiden vapaaehtoisia toimia tässä direktiivissä ja erityisesti sen III luvun mukaisesti näitä koskevien velvollisuuksien mukaisesti mukaan lukien tarvittaessa käytäntönsäntöjen kehittäminen.

Tarvittaessa ne järjestävät tai määräävät 1 kohdan f alakohdassa säädettyjä toimenpiteitä, jos tuottajien tai jakelijoiden velvollisuuksiensa mukaisesti toteuttamat toimet eivät ole tyydyttäviä tai ovat riittämättömiä. Palautusmenettelyä käytetään viimeisenä keinona. Se voidaan toteuttaa olemassa olevia alan käytäntönsäntöjä noudattaen kyseisessä jäsenvaltiossa, jos tällaiset säännöt ovat olemassa.

3. Toimivaltaisilla viranomaisilla on erityisesti oltava toimivalta ryhtyä nopeasti asianmukaisiin toimiin toteuttaakseen 1 kohdan b—f alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, jos tuotteet aiheuttavat vakavan vaaran. Jäsenvaltioiden on määriteltävä ja arvioitava kyseiset olosuhteet tapauskohtaisesti niiden ominaispiirteiden perusteella ottaen huomioon liitteessä II olevassa 8 kohdassa tarkoitettut ohjeet.

4. Toimivaltaisten viranomaisten tämän artiklan mukaisesti toteuttamien toimenpiteiden on tapauksen mukaan kohdistuttava:

- a) tuottajaan;
- b) jakelijoihin näiden toimintaan liittyviltä osin ja erityisesti siihen, joka on vastuussa ensimmäisestä jakeluvaiheesta kansallisilla markkinoilla;
- c) kaikkiin muihin henkilöihin, jos se osoittautuu tarpeelliseksi, jotta toimet tuotteen aiheuttamien vaarojen välttämiseksi toteutettaisiin yhteistyössä.

9 artikla

1. Tehokasta markkinoiden valvontaa varten, jolla pyritään takaamaan korkeatasoinen kuluttajien terveyden ja turvallisuuden suojelu, johon kuuluu myös yhteistyö kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on menettelytapoja, joihin sisältyy asianmukaisia keinoja ja toimenpiteitä. Niihin voi erityisesti kuulua:

- a) alakohtaisten valvontaohjelmien laatiminen, säännöllinen ajantasaistaminen ja toteuttaminen tuote- tai vaaraluokittain sekä valvontatoimien, havaintojen ja tulosten seuranta;
- b) tuoteturvallisuutta koskevan tieteellisen ja teknisen tutkimustiedon seuraaminen ja ajantasaistaminen;
- c) valvonnan toimivuuden ja tehokkuuden säännöllinen tutkiminen ja arviointi sekä toteutetun valvontamenetelmän ja -organisaation tarkistaminen tarvittaessa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajat ja muut asianomaiset tahot voivat tehdä tuoteturvallisuutta sekä seuranta- ja valvontatoimia koskevia ilmoituksia toimivaltaisille

viranomaisille ja että niiden johdosta ryhdytään asianmukaisiin toimiin. Jäsenvaltioiden on tiedotettava aktiivisesti kuluttajille ja muille asianomaisille tahoille tähän tarkoitukseen vahvistetuista menettelyistä.

10 artikla

1. Komissio edistää tuoteturvallisuuden alalla toimivaltaisten jäsenvaltioiden viranomaisten toimintaa eurooppalaisena verkkona ja osallistuu toimintaan erityisesti hallinnollisen yhteistyön muodossa.

2. Verkkona toimiminen tapahtuu koordinoitusti olemassa olevien muiden yhteisön menettelytapojen ja erityisesti RAPEXin kanssa. Verkon tavoitteena on erityisesti helpottaa seuraavia toimia:

- a) tietojen vaihto vaarojen arvioinnista, vaarallisista tuotteista, testausmenetelmistä ja testituloksista, uusista tieteellisistä tutkimustuloksista ja muista valvontatoimissa huomioon otettavista seikoista;
- b) yhteisten valvonta- ja testaushankkeiden perustaminen ja toteutus;
- c) asiantuntemuksen ja parhaiden menettelytapojen vaihto sekä koulutusyhteistyö;
- d) vaarallisten tuotteiden jäljittämiseen, markkinoilta poistamiseen ja palautusmenettelyyn liittyvän yhteisön tasolla tapahtuvan yhteistyön tehostaminen.

V LUKU

Tietojenvaihto ja nopeaa toimintaa edellyttävät tilanteet

11 artikla

1. Jos jäsenvaltio toteuttaa sellaisia 8 artiklan 1 kohdan b—f alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, joilla rajoitetaan tuotteen saattamista markkinoille tai jotka edellyttävät sen markkinoilta poistamista tai palautusmenettelyä, jäsenvaltion on, sikäli kuin 12 artiklassa tai yhteisön erityislainsäädännössä ei edellytetä toimenpiteestä ilmoittamista, ilmoitettava kyseisestä toimenpiteestä ja toimenpiteen perusteluista komissiolle. Lisäksi jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle, jos tällaisia toimenpiteitä muutetaan tai jos ne lopetetaan.

Jos ilmoituksen tekevä jäsenvaltio katsoo, että vaaran vaikutukset eivät ulotu tai eivät voi ulottua kyseisen jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, sen on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteistä, mikäli niihin liittyy tietoja, joilla saattaa olla merkitystä jäsenvaltioille tuoteturvallisuuden kannalta, ja erityisesti, jos ne koskevat uutta vaaraa, josta ei ole vielä mainittu muissa ilmoituksissa.

Komissio laatii 15 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen liitteessä II olevassa 8 kohdassa tarkoitettut ohjeet valvoen samalla, että järjestelmän tehokkuus ja toimivuus taataan. Ohjeissa esitetään tässä artiklassa säädettyjen ilmoitusten sisältö ja yhtenäinen muoto ja esitetään erityisesti täsmälliset perusteet niiden olosuhteiden määrittämiseksi, joissa ilmoittamisella on merkitystä toinen alakohta huomioon ottaen.

2. Komissio toimittaa ilmoituksen muille jäsenvaltioille, jolle se ilmoitukseen sisältyvien tietojen tarkastelun perusteella toteaa toimenpidettä yhteisön lainsäädännön vastaiseksi. Tällöin se ilmoittaa asiasta välittömästi jäsenvaltiolle, joka toteutti toimenpiteen.

12 artikla

1. Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava komissiolle RAPEXia käyttäen, jos se toteuttaa tai päättää toteuttaa, suosittaa tai sopia tuottajien ja jakelijoiden kanssa vapaaehtoisia tai pakollisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on jäsenvaltion omalla alueella estää tai rajoittaa tuotteen kaupan pitämistä tai mahdollista käyttöä taikka asettaa näille erityisehtoja sen vuoksi, että kyseinen tuote aiheuttaa vakavaa vaaraa. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle välittömästi kaikkiin kyseisiin toimenpiteisiin tehdyistä muutoksista tai toimenpiteiden lopettamisesta.

Jos ilmoituksen tekevä jäsenvaltio katsoo, että vaaran vaikutukset eivät ulotu tai eivät voi ulottua kyseisen jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, sen on toimittava 11 artiklassa määriteltujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti ottaen huomioon liitteessä II olevassa 8 kohdassa tarkoitetuissa ohjeissa annetut asiaa koskevat perusteet.

Ennen kuin jäsenvaltiot päättävät toteuttaa kyseisiä toimenpiteitä, ne voivat toimittaa komissiolle hallussaan olevia, vakavaa vaaraa koskevia tietoja, sanotun kuitenkin rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.

Jos kyseessä on vakava vaara, jäsenvaltiot antavat komissiolle tiedoksi tämän direktiivin 5 artiklassa säädetyt, tuottajien ja jakelijoiden toteuttamat vapaaehtoiset toimenpiteet.

2. Saadessaan tällaisia ilmoituksia komissio tarkistaa, ovatko ne tämän artiklan ja RAPEXin toimintaan sovellettavien määräysten mukaisia, ja toimittaa tiedot muille jäsenvaltioille, joiden on vuorostaan heti annettava komissiolle tiedoksi toteuttamansa toimenpiteet.

3. Liitteessä II esitetään RAPEXia koskevat yksityiskohtaiset menettelyt. Komissio tekee niihin muutoksia 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyn mukaisesti.

4. RAPEX annetaan ehdokasmaiden, kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen käyttöön niiden ja yhteisön välillä tehtävissä sopimuksissa määriteltävien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Sopimusten on perustuttava vastavuoroisuuteen, ja niiden on sisällettävä yhteisössä sovellettavia salassapitosäännöksiä vastaavat määräykset.

13 artikla

1. Jos komissio saa tietoonsa, että jokin tuote aiheuttaa vakavaa vaaraa kuluttajien terveydelle tai turvallisuudelle eri jäsenvaltioissa, komissio voi jäsenvaltioita ja, yhteisön jonkin tiedekomitean toimivaltaan kuuluvan tieteellisen kysymyksen herätessä, kyseisen vaaran osalta toimivaltaista tiedekomiteaa kuultuaan tehdä kuulemisen perusteella 15 artiklan 2 kohdassa säädetyt menettelyt mukaisesti päätöksen. Päätöksessä jäsenvaltioilta edellytetään jonkin 8 artiklan 1 kohdan b–f alakoh-

dassa tarkoitettua toimenpiteen toteuttamista, jos samanaikaisesti:

- a) jäsenvaltioiden kanssa käydyissä neuvotteluissa on tullut ilmi, että jäsenvaltioiden toimintatavat ovat ilmeisen erilaisia sen osalta, kuinka vaaratilanne ratkaistaan tai tullaan ratkaisemaan; ja
- b) tuotteen aiheuttamaa vaaraa ei voida sen luonteen vuoksi ja ongelman kiireellisyyden edellyttämällä tavalla käsitellä kyseiseen tuotteeseen sovellettavassa yhteisön erityislainsäädännössä säädettyjen muiden menettelyjen mukaisesti; ja
- c) vaara voidaan tehokkaasti torjua ainoastaan toteuttamalla asianmukaisia toimenpiteitä yhteisön tasolla, jotta varmistetaan yhtenäinen ja korkeatasoinen kuluttajien terveyden ja turvallisuuden suoja ja sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut päätökset ovat voimassa enintään yhden vuoden, ja niiden voimassaoloa voidaan samaa menettelyä noudattaen jatkaa enintään yhdellä vuodella kerrallaan.

Tiettyjä yksilöityjä tuotteita tai tuote-eriä koskevien päätösten voimassaoloaikaa ei kuitenkaan ole rajoitettu.

3. Vaarallisia tuotteita, joista on tehty 1 kohdassa tarkoitettu päätös, ei saa viedä yhteisöstä, ellei kyseisessä päätöksessä toisin määrätä.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 1 kohdassa tarkoitettujen päätösten täytäntöönpanemiseksi 20 päivän kuluessa, jollei kyseisissä päätöksissä ole ilmoitettu muuta määräaikaa.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanosta vastuussa olevien toimivaltaisten viranomaisten on yhden kuukauden kuluessa annettava asianosaisille mahdollisuus esittää näkökantansa ja ilmoitettava niistä komissiolle.

VI LUKU

Komiteamenettelyt

14 artikla

1. Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista, jäljempänä mainittuja seikkoja koskevista toimenpiteistä päätetään 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen:

- a) 4 artiklassa tarkoitettut toimenpiteet, jotka koskevat eurooppalaisten standardointielinten hyväksymiä standardeja;
- b) 13 artiklassa tarkoitettut päätökset, joissa jäsenvaltiot veloitetaan toteuttamaan 8 artiklan 1 kohdan b–f alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

2. Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista kaikkia muita seikkoja koskevista toimenpiteistä päätetään 15 artiklan 3 kohdassa säädettyä neuvonantavaa menettelyä noudattaen.

15 artikla

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan 15 päiväksi.
3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.
4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

VII LUKU

Loppusäännökset

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden viranomaisten tai komission käytettävissä olevien tietojen, jotka koskevat tuotteista kuluttajien terveydelle tai turvallisuudelle aiheutuvaa vaaraa, on avoimuusvaatimusten mukaisesti oltava pääsääntöisesti yleisön saatavilla. Tämä ei vaikuta valvonta- ja tutkintatoimien edellyttämiin rajoituksiin. Yleisön saatavissa on oltava erityisesti tiedot, jotka koskevat tuotteen tunnistamista, vaaran luonnetta ja toteutettuja toimenpiteitä.

Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat kuitenkin tarvittavat toimenpiteet huolehtiakseen siitä, että niiden virkamiehet ja toimihenkilöt eivät ilmaise tämän direktiivin soveltamista varten haltuunsa saamia tietoja, jotka kuuluvat niiden luonteen vuoksi salassapitovelvollisuuden piiriin edellyttäen, että salassapito voidaan kyseisessä tapauksessa perustella asianmukaisesti, ellei kyse ole sellaisista tuotteen turvallisuutta koskevista tiedoista, jotka olosuhteiden vuoksi on julkistettava kuluttajien terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi.

2. Salassapitovelvollisuus ei estä levittämästä toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joiden avulla varmistetaan markkinoiden valvonnan ja seurannan tehokkuus. Viranomaisten, jotka saavat salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja, on huolehdittava tietojen suojasta.

17 artikla

Tämä direktiivi ei rajoita direktiivin 85/374/ETY soveltamista.

18 artikla

1. Kaikki tämän direktiivin perusteella tehty tuotteen markkinoille saattamisen rajoittamista, markkinoilta poistamista tai palautusmenettelyn käyttöä koskevat päätökset on perusteltava asianmukaisesti. Päätökset on annettava mahdollisimman pian tiedoksi asianosaiselle, ja niissä on mainittava

kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa oleviin säännöksiin perustuvat muutoksenhakukeinot ja niiden käyttämistä koskevat määräajat.

Aina kun se on käytännössä mahdollista, asianosaisille on varattava tilaisuus lausunnon antamiseen ennen toimenpiteen toteuttamista. Jos näin ei asian kiireellisyys vuoksi ole toimittu etukäteen, on lausunnon antamiseen varattava tilaisuus kohtuullisessa ajassa toimenpiteen täytäntöönpanon jälkeen.

Toimenpiteissä, jotka edellyttävät tuotteen markkinoilta poistamista tai palautusmenettelyn käyttöä, on kannustettava jakelijoita, käyttäjiä ja kuluttajia osallistumaan tällaisten toimenpiteiden toteutukseen.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kaikki toimivaltaisten viranomaisten toteuttamat, tuotteen markkinoille saattamisen rajoittamista, sen markkinoilta poistamista tai palautusmenettelyn käyttöä koskevat toimenpiteet voidaan saattaa toimivaltaisen tuomioistuimen käsiteltäviksi.

3. Mikään tämän direktiivin perusteella tehty tuotteen markkinoille saattamisen rajoittamista, markkinoilta poistamista tai palautusmenettelyn käyttöä koskeva päätös ei vaikuta tapauksessa sovellettavan kansallisen rikoslain mukaisen vastuun arviointiin sen osapuolen osalta, jolle päätös on osoitettu.

19 artikla

1. Komissio voi antaa kaikki tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevat kysymykset ja erityisesti markkinoiden valvontaa ja seurantaa koskevat kysymykset 15 artiklassa tarkoitetun komitean käsiteltäviksi.

2. Komissio antaa joka kolmas vuosi 15 päivästä tammikuuta 2004 alkaen Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

Kertomukseen on sisällyttävä tietoa erityisesti kulutustavaroitten turvallisuudesta, erityisesti tuotteiden jäljitettävyyden parantamisesta, markkinoiden valvonnan toimivuudesta, standardointityöstä, RAPEXin toiminnasta ja 13 artiklan perusteella toteutetuista yhteisön toimenpiteistä. Komissio laatii tätä varten hyödyllisiä arvioita erityisesti jäsenvaltioiden käyttämistä menettelytavoista, järjestelmistä ja käytännöistä tämän direktiivin vaatimukset ja yhteisön muun tuoteturvallisuuslainsäädännön huomioon ottaen. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle kaikki sen tarvitsema apu ja tiedot arviointien toteuttamiseksi ja raporttien laatimiseksi.

20 artikla

Komissio yksilöi palvelujen turvallisuutta koskevan yhteisön toiminnan tarpeet, mahdollisuudet ja painopisteet ja antaa ennen 1 päivää tammikuuta 2003 kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle siihen tarvittaessa liittyvine asioina koskevine ehdotuksineen.

21 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset siten, että ne tulevat voimaan 15 päivästä tammikuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

22 artikla

Kumotaan direktiivi 92/59/ETY 15 päivästä tammikuuta 2004, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioille säädettyjä velvollisuuksia saattaa kyseinen direktiivi osaksi kansallista lain-

säädäntöä ja panna se täytäntöön liitteessä III säädetyissä määräajoissa.

Viittauksia direktiiviin 92/59/ETY on pidettävä viittauksina tähän direktiiviin tämän direktiivin liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

23 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

24 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 3 päivänä joulukuuta 2001.

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puhemies

Puheenjohtaja

N. FONTAINE

F. VANDENBROUCKE

LIITE I**VAATIMUKSET, JOITA SOVELLETAAN TUOTTAJIEN JA JAKELIJOIDEN TOIMIVALTAISILLE VIRANOMAISILLE TOIMITTAMIIN TIETOIHN TUOTTEISTA, JOTKA EIVÄT OLE YLEISEN TURVALLISUUSVAATIMUKSEN MUKAISIA**

1. Edellä 5 artiklan 3 kohdassa tai tarvittaessa asianomaista tuotetta koskevan yhteisön lainsäädännön erityissäännöksissä säädetyt tiedot on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille, jotka on nimetty tähän tehtävään siinä jäsenvaltiossa, jossa kyseiset tuotteet on saatettu markkinoille tai muuten toimitettu kuluttajille.
2. Komissio määrittelee 15 artiklassa tarkoitetun komitean avustuksella tässä liitteessä säädettyjen ilmoitusten sisällön ja vahvistaa yhtenäisen muodon valvoen samalla, että järjestelmän tehokkuus ja toimivuus taataan. Se esittää mahdollisesti ohjeiden muodossa yksinkertaiset ja selkeät perusteet erityisesti sellaisten yksittäisiin tuotteisiin tai tapauksiin liittyvien erityisolosuhteiden määrittämiseksi, joiden osalta ilmoittamisella ei ole merkitystä tämän liitteen tavoitteiden kannalta.
3. Jos kyseessä on vakava vaara, on ilmoitettava vähintään seuraavat tiedot:
 - a) tiedot, joiden perusteella kyseinen tuote tai tuote-erä voidaan tarkasti yksilöidä;
 - b) täydelliset tiedot kyseisten tuotteiden aiheuttamasta vaarasta;
 - c) kaikki käytettävissä oleva tieto, josta on hyötyä tuotteen jäljittämiseksi;
 - d) tiedot toimenpiteistä, joihin on ryhdytty kuluttajille aiheutuvan vaaran torjumiseksi.

LIITE II

RAPEXIN KÄYTTÖÄ KOSKEVAT MENETTELYT SEKÄ OHJEET ILMOITUSTEN TEKEMISEKSI

1. Järjestelmää sovelletaan 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin, jotka aiheuttavat kuluttajien terveydelle tai turvallisuudelle vakavaa vaaraa.

Lääkevalmisteet, joihin sovelletaan direktiivejä 75/319/ETY⁽¹⁾ ja 81/851/ETY⁽²⁾, eivät kuulu RAPEXin soveltamisalaan.

2. RAPEXin päätavoitteena on nopea tietojenvaihto tilanteessa, jossa uhkaa vakava vaara. 8 kohdassa tarkoitetuissa ohjeissa annetaan vakavien vaarojen yksityiskohtaiset tunnistamisperusteet.
3. 12 artiklan mukaiseen jäsenvaltioiden tekemään ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki käytettävissä olevat tiedot. Erityisesti ilmoituksessa on oltava 8 kohdassa tarkoitetuissa ohjeissa vaaditut tiedot sekä tämän lisäksi vähintään:

- a) tuotteen tunnistamiseen tarvittavat tiedot;
- b) vaaran kuvaus, johon sisältyy kooste kaikista tehtyjen kokeiden tai analyysien tuloksista ja niistä tehdyistä päätelmistä, joiden perusteella vaaran merkittävyys voidaan arvioida;
- c) niiden toimenpiteiden luonne ja kesto, joihin on jo ryhdytty tai joista on jo päätetty, jos tällaisia toimenpiteitä on;
- d) tiedot tuotteen kaupan pitämisen ketjuista ja jakelusta, erityisesti määrämaista.

Tiedot on toimitettava erityisellä yhtenäisellä ilmoituslomakkeella ja 8 kohdassa tarkoitetuissa ohjeissa määrättyllä tavalla.

Jos 11 ja 12 artiklan mukaisesti ilmoitetulla toimenpiteellä pyritään rajoittamaan kemiallisen aineen tai valmisteen kaupan pitämistä tai käyttöä, jäsenvaltioiden on mahdollisimman nopeasti toimitettava joko yhteenveto kyseiseen aineeseen tai valmisteseen ja sen tunnettuihin ja saatavilla oleviin korvaaviin aineisiin tai valmisteisiin liittyvistä asiaankuuluvista tiedoista tai niihin liittyvät viitteet, jos tällaisia tietoja on saatavilla. Lisäksi niiden on ilmoitettava toimenpiteen oletetut vaikutukset kuluttajien terveyteen ja turvallisuuteen sekä toimitettava kyseistä vaaraa koskeva arviointi, joka on tehty nykyisten aineiden osalta asetuksen (ETY) N:o 793/93⁽³⁾ 10 artiklan 4 kohdan tarkoittamien kemiallisiin aineisiin käytettävien riskinarvioinnin yleisten periaatteiden mukaisesti ja uusien aineiden osalta direktiivin 67/548/ETY⁽⁴⁾ 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Edellä mainitussa 8 kohdassa tarkoitetuissa ohjeissa säädetään tätä varten tarvittavien tietojen yksityiskohdista ja tietojenantomenettelystä.

4. Jos jäsenvaltio on 12 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti antanut komissiolle ilmoituksen vakavasta vaarasta, sen on ennen toimenpiteistä päättämistä ilmoitettava komissiolle 45 päivän kuluessa, vahvistaako se tiedot vai muuttaako se niitä.
5. Komissio varmistaa mahdollisimman nopeasti, että RAPEXin kautta vastaanotetut tiedot ovat direktiivin säännösten mukaisia. Komissio voi tehdä tuotteen turvallisuudesta oman arviointinsa, jos se katsoo sen tarpeelliseksi. Jos komissio tekee oman arvioinnin asiasta, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sen pyytämät tiedot parhaansa mukaan.
6. Saatuaan 12 artiklan mukaisen ilmoituksen jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 8 kohdassa tarkoitetuissa ohjeissa säädetyn määräajan kuluessa seuraavat tiedot:

- a) onko tuotetta pidetty kaupan jäsenvaltion alueella;
- b) mitä toimenpiteitä jäsenvaltiot toteuttavat kyseisen tuotteen osalta niissä vallitsevat olosuhteet huomioon ottaen, jolloin perusteet on ilmoitettava, erityisesti poikkeavat tulokset vaaran arvioinnissa tai muut erityisriskit, jotka tekevät jäsenvaltion päätöksen perustelluksi; ennen muuta on perusteltava toimenpiteiden tai seurannan puuttuminen;
- c) kaikki jäsenvaltion saamat asiaankuuluvat lisätiedot kyseisestä vaarasta, mukaan lukien kaikki vaaran arvioimiseksi tehtyjen kokeiden tai analyysien tulokset.

Edellä mainitussa 8 kohdassa tarkoitetuissa ohjeissa esitetään täsmällisiä perusteita sellaisista toimenpiteistä ilmoittamiseksi, jotka rajoittuvat jäsenvaltion alueelle, sekä tapa käsitellä kyseisiä ilmoituksia, joissa on kyse vaaroista, joiden jäsenvaltio katsoo rajoittuvan omalle alueelleen.

⁽¹⁾ EYVL L 147, 9.6.1975, s. 13, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/38/EY (EYVL L 139, 10.6.2000, s. 28).

⁽²⁾ EYVL L 317, 6.11.1981, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/37/EY (EYVL L 139, 10.6.2000, s. 25).

⁽³⁾ EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL 196, 16.8.1967, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/33/EY (EYVL L 136, 8.6.2000, s. 90).

7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle välittömästi, jos kyseisiin toimenpiteisiin tehdään muutoksia tai jos ne lopetetaan.
8. Komissio laatii ja ajantasaistaa säännöllisesti 15 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen ohjeet komission ja jäsenvaltioiden suorittamaa RAPEXin hallinnointia varten.
9. Komissio voi ilmoittaa kansallisille yhteyspisteille vakavaa vaaraa aiheuttavista tuotteista, joita on tuotu yhteisöön tai Euroopan talousalueelle taikka viety niistä.
10. Ilmoituksen tehnyt jäsenvaltio vastaa tiedoista.
11. Komissio huolehtii järjestelmän moitteettomasta toiminnasta erityisesti luokittelemalla ja luetteloimalla ilmoitukset niiden kiireellisuuden mukaan. Yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 8 kohdassa tarkoitettujen ohjeiden mukaisesti.

LIITE III

(22 ARTIKLAN ENSIMMÄISESSÄ KOHDASSA TARKOITETTU)

MÄÄRÄAIKA KUMOTUN DIREKTIIVIN SAATTAMISEKSI OSAKSI KANSALLISTA LAINSÄÄDÄNTÖÄ JA TÄYTÄNTÖÖNPANEMISEKSI

<u>Direktiivi</u>	<u>Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseksi</u>	<u>Määräaika täytäntöönpanemiseksi</u>
Direktiivi 92/59/ETY	29. kesäkuuta 1994	29. kesäkuuta 1994

LIITE IV

(22 ARTIKLAN TOISESSA KOHDASSA TARKOITETTU)

VASTAAVUUSTAULUKKO

Tämä direktiivi	Direktiivi 92/59/ETY
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	4 artikla
4 artikla	—
5 artikla	3 artikla
6 artikla	5 artikla
7 artikla	5 artiklan 2 kohta
8 artikla	6 artikla
9 artikla	—
10 artikla	—
11 artikla	7 artikla
12 artikla	8 artikla
13 artikla	9 artikla
14 + 15 artikla	10 artikla
16 artikla	12 artikla
17 artikla	13 artikla
18 artikla	14 artikla
19 artikla	15 artikla
20 artikla	—
21 artikla	17 artikla
22 artikla	18 artikla
23 artikla	19 artikla
Liite I	—
Liite II	Liite
Liite III	—
Liite IV	—